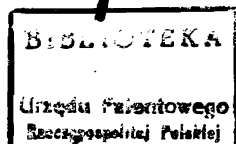

Opublikowano dnia 25 maja 1954 r.

E05b 65/62

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 36048

Kl. 68 a, 98

KOH-I-NOOR, spojené kovoprumyslové závody,
národní podnik

(Praga, Czechosłowacja)

Zamek, np. do kufrów i waliz

Udzielono patentu z mocą od dnia 11 lipca 1950 r.

Pierwszeństwo: 12 lipca 1949 r. (Czechosłowacja)

Przedmiot wynalazku stanowi zamek, np. do kufrów i waliz, który w swym działaniu jest prostszy i niezawodniejszy niż dotychczas znane zamki, a poza tym posiada znacznie estetyczniejszy wygląd.

Istota wynalazku polega na tym, że za pomocą klucza wtyczkowego uruchomiona zostaje blokująca tarcza obrotowa, która przy każdym wsunięciu klucza w zamek jest przekręcana o część obwodu i przez to na przemian blokuje i zwalnia właściwą wzdłużnie przesuwaną zasuwkę.

Znane są już wprawdzie zamki z kluczem wtyczkowym, w których jednak klucz wtyczkowy uruchamia przesuwne wzdłużnie zastawki, zwalniające przy wsunięciu klucza rygiel obrotowy i umożliwiające odskoczenie ruchomej klapki, lecz dopiero wtedy, gdy klucz znów został wyjęty; trzeba tu zatem po odryglowaniu zamka wyciągnąć klucz. Również właściwe działanie tego zamka nie jest praktyczne, gdyż przy

zamykaniu konieczne jest przekręcenie rygla, aby zamek w ogóle zatrzymał się w zamkniętym położeniu. Rygiel zostaje przy tym samoczynnie blokowany i użycie klucza jest konieczne przy każdym otwieraniu.

W zamku według wynalazku natomiast klucz podczas całego otwierania zamka może pozostawać w zamku i jeżeli zamek nie jest zaryglowany, pracuje on jak każdy zwykły zamek kuferkowy, tj. przez samo zakłapnięcie ruchomej części zostaje zamknięty lecz nie zaryglowany.

Przykład wykonania zamka według wynalazku jest pokazany na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia widok perspektywiczny zamka w położeniu otwartym, fig. 2 — rzut poziomy zamka po usunięciu ścianki frontowej, fig. 3 — rzut boczny w przekroju poprzecznym w podziale zwiększonej, fig. 4 — widok perspektywiczny tarczy, a fig. 5 i 6 przedstawiają rzuty poziome tarczy w położeniu odryglowanym i zaryglowanym.

Jak uwidoczniło na fig. 1, właściwy zamek 2 jest umocowany na kufrze 1, na przykrywce 3 kufra zaś jest umocowana przykrywka 4 zamka wraz ze strzemiączkiem 5, które może zaskoczyć w otwór 6 zamka, w którym posuwa się rygiel 7 tak ukośnie ścięty, że przy zamykaniu przykrywki zamka rygiel ten może być odsunięty na bok przez strzemiączko 5. Rygiel 7 tworzy jedną część z naciskaczem 8, za pomocą którego przy otwieraniu zamka odsunięty zostaje ze strzemiączka 5 rygiel 7, tak że przykrywka zamka pod działaniem sprężyny odskakuje w położenie otwarte. Rygiel 7 jest dociskany w położenie zamknięcia przez sprężynę 10, opierającą się jednym końcem o boczny występ 11 ściany zamka, drugim zaś o rygiel, jak to widać z fig. 2. Na ryglu jest poza tym umieszczony występ 12, współdziałający z tarczą 13, obracającą się koło osi 14 i dociskaną do ścianki zamka sprężyną śrubową 15.

Jak wynika z fig. 4, tarcza posiada odgięte obrzeże, w którym ukształtowane są zęby, za pomocą których przy wsunięciu klucza wtyczkowego 16, mianowicie jego zęba 17, tarcza zostaje częściowo przekręcona. Przy wsunięciu klucza zaczepta on o powierzchnię 18 (fig. 4) i przekręca częściowo tarczę, podczas gdy przy wyciąganiu unosi tarczę wbrew działaniu sprężyny 15 tak, że tarcza się nie obraca.

Ewentualnemu obrotowi wstecznemu przeszkadza jeszcze nasadka zatrzymowa 20, ukształtowana w ścianie zamka i zaskakująca w ząb tarczy 13. Tarcza 13 jest tak skonstruowana, że co drugi ząb posiada wcięcie 21, w które może być wsunięty występ 12 rygla. Jeżeli zatem wprost tego występu znajduje się wcięcie 21, to rygiel może być ruszony i w ten sposób zamek otwarty; jeżeli jednak występ 12 stoi na wprost czołowej tarczy, to rygiel nie może być ruszony i zamek jest zaryglowany.

Z tego wynika, że przy każdym wsunięciu klucza wtyczkowego do otworu 22 tarcza 13 zostaje przesunięta o jedną podziałkę zębową w ten sposób, iż przy jednym wsunięciu klucza zamek zostaje zaryglowany, a przy następnym wsunięciu

z powrotem odryglowany. Otwór 22 na klucz może być umieszczony tuż przy ścianie kufra, a w przykrywce 4 zamka znajduje się tylko nieduże wycięcie 23, tak że zamek w stanie zamkniętym posiada zupełnie gładką powierzchnię bez jakichkolwiek nasadek i bez otworów na stronie czołowej. W ten sposób zamek jest zabezpieczony również przed przenikaniem do jego wnętrza wody i zanieczyszczeń.

Dla różnych zamków klucze mogą być zaopatrzone w różne wcięcia, współpracujące z nasadkami 24, przy czym przez różną ich kombinację uzyskuje się to, że dowolnym kluczem nie można otworzyć każdego zamka.

Aby klucz można było dobrze trzymać, jego część uchwytowa jest zagięta w górę lub przymocowana do właściwego klucza wahlwie.

Zastrzeżenia patentowe

1. Zamek, np. do kufrow i waliz, z otworem na klucz, wykonanym w bocznej ścianie, i z własnym mechanizmem zamkowym do zaryglowywania i odryglowywania, uruchamianym przez wsunięcie klucza wtyczkowego w ten otwór, znamieny tym, że ma blokującą tarczę obrotową (13), uruchamianą za pomocą klucza wtyczkowego (16), która przy każdym wsunięciu klucza jest przekręcana o część swego obwodu i w ten sposób na przemian blokuje i zwalnia przesuwny wzdłużnie rygiel (7) zamka.
2. Zamek według zastrz. 1, znamieny tym, że w ścianie zamka ukształtowana jest nasadka zatrzymowa (20), która przeszkadza przekręcaniu się wstecznemu tarczy obrotowej (13) przez to, iż zapada w jej zęby.
3. Zamek według zastrz. 1 i 2, znamieny tym, że przykrywka (4) zamka zaopatrzona jest w wycięcie (23), umożliwiające otworzenie zamka bez wyjęcia klucza.

KOH-I-NOOR

spojené kovo prumyslové závody,
národní podnik

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

